

ABRIL. MEMÒRIA DE LES VÍCTIMES DEL GENOCIDI FRANQUISTA

Jesús Frare. CUP Almàssera

Hem tornat al Cementiri de València. Un any més, acte en memòria i desgreuge de les víctimes¹ llençades a les immenses fosses comunes que el feixisme victoriós obrí a l'última de les ciutats resistents. L'infern de la seua creuada fa molt de temps que està cobert per una catifa de silencis i negacions, sota la que han volgut amagar tot el fem franquista amb les maldestres granerades de la Transició. Al cementiri de València, està fet de nínxols, mausoleus i una miqueta d'herba fresca on hem pogut posar els seus noms.

Els nostres noms.

El passat 14 d'abril, es complí el 82é aniversari de les proclamacions de la República Catalana i de la República Espanyola. Foren 8 anys que feren tremolar el poder de les oligarquies que es sustentaven en les seues institucions: l'església, l'exèrcit, els terratinents, la indústria d'explotació obrera... Obriren el camí cap a l'alliberament de les dones i, també, dels pobles que havien mantingut la seua identitat front la imposició. Només 8 anys per a sentir amb força la veu dels i les que no podien tindre paciència perquè vivien en la fam i la misèria. La seua empenta aturà el colp d'estat i permeté resistir 3 anys de guerra. Aquell maleït 1 d'abril de 1939, eixes oligarquies de sempre *assoliren els seus últims objectius militars*, i acabaren la faena amb una gran massacre sobre la que cimentaren 40 anys de dictadura franquista.

Entre les fosses comunes del cementiri de València² es troben les més grans d'Europa. Els registres conserven 23.661 noms³ d'homes i dones, infants, joves i gent major, entre els molts més que s'engoliren aquells forats, quadriculats per una sèrie fites de pedra que encara es conserven, amb lletres per un costat i números per l'altre. S'anaven omplint a poc a poc, amb cada afusellament, cada tortura, cada linxament, cada mort per fam i malalties que eixia de les presons, els hospitals, els convents o les esglésies que serviren com a centres de reclusió i càstig, a una València que estigué a mig camí del gueto i del camp d'extermini.

Fossa de la secció 5ª esquerra, quadre 2, M6, lloc 10: un xiquet de 9 anys, mort per broncopneumònia. Secció 10^a, quadre 2, X13, lloc 5: un home de 51 anys, hemorràgia cerebral com la que provoca un tir al cap. Secció 8ª dreta, quadre 1, R5, lloc 3: un home de 60 anys mort per asfíxia com a un penjament. Eufemismes de la derrota: còlera infantil, meningitis, xarampió, septicèmia, peritonitis... Eufemismes de la fam: caquèxia (desnutrició) i atrèpsia (desnutrició infantil). Eufemismes de la matança: assistòlia (sense activitat cardíaca) xoc traumàtic, hemorràgia...

Són els nostres forns crematoris, tan terribles com els que trobaren els exèrcits que alliberaven Europa de la barbàrie nazi. Cada quadrícula, pensada per a 10 cadàvers un damunt de l'altre, és una profunda prova de la planificació del genocidi. Els registres amaguen un munt de víctimes en forma de salts en la numeració, de seccions que només confessaven uns pocs d'eixos 10 noms que amaguen⁴. Silencis, espais en blanc que són encara més cendra que la resta. Cendra com la dels sinistres fumerals d'Auschwitz.

Estem molt lluny de saber la dimensió real d'aquell genocidi que l'estat espanyol vol ocultar per sempre. L'estat que fa sonar els cognoms dels genocides una i altra vegada

¹ Fòrum per la Memòria del País Valencià. *Acte en memòria i desgreuge de les víctimes del franquisme llençades a les fosses comunes del Cementiri general de València. Diumenge, 21/04/2013.* <http://www.forumperlamemoria.org/?Acte-en-memoria-i-desgreuge-de-les%2C560>

² *Fotos aèries de les fosses comunes del Cementiri de València.* <http://www.forumperlamemoria.org/?Fotos-aereas-de-las-fosas-comunes>

³ *Llistat de persones enterrades a les fosses comunes del Cementiri de València.* <http://www.forumperlamemoria.org/?LLISTATS-DE-PERSONES-ENTERRADES-A>

⁴ Fòrum per la Memòria del País Valencià, *El genocidi franquista a València.* Barcelona, Icaria, 2008.

perquè la seua descendència, orgullosa de l'herència rebuda, ocupa les més altes instàncies de poder. És la realitat d'un sistema continuador del franquisme i que mai l'ha condemnat, amb un cap d'estat elegit directament pel primer entre els assassins, on fer apologia del franquisme i menysprear la memòria de les víctimes són llibertats a protegir.

A 37 anys de la mort de Franco s'esforcen en bloquejar i retardar el coneixement de la veritat com el primer dia. Mentre els processos per a la recuperació de la memòria es tanquen en fals, l'Ajuntament de València continua destruint les fosses amb total impunitat, com fou el cas de l'enèsim atac descobert durant l'acte d'homenatge de l'1 de novembre de 2012⁵. És la forma de fer d'aquest consistori reincident, encabotat en perseguir els homenatges a les víctimes del franquisme i que els ha volgut silenciar amb restriccions i prohibicions. Ahir, altra vegada⁶.

No li poden posar portes al camp. Malgrat les dificultats, la veritat ix a la llum. Ara que les contradiccions i el desprestigi del postfranquisme són encara més evidents, hem tornat a exigir la fi d'aquest genocidi que es reproduïx amb la desampara de les víctimes i la seua gent. Hem d'aturar la destrucció de les fosses i posar en marxa les exhumacions sota un protocol judicial, forense i policial definit.

S'han d'acabar les tombes sense nom ni memòria que es reparteixen a centenars pels camps i les muntanyes, els vorals de les carreteres o els cementiris. Hem d'obrir tots els arxius, de recollir tots els testimonis, d'establir totes les responsabilitats. Incloses les de l'Església Catòlica, que es beneficia dels privilegis i el patrimoni que acumulà per justificar la Creuada i els assassinats indiscriminats i per donar suport a la dictadura fins a l'últim dia. O les de les empreses, moltes transnacionals, que explotaren fins a la mort persones presoneres condemnades a treballs forçats.

Volem memòria, no la vergonya del monòlit que alçaren al Cementiri de València, per a equiparar les víctimes amb els botxins, i que esperem que desaparega molt prompte del seu costat. Veritat, justícia i reparació per a les víctimes dels franquisme. Que siguen al nostre costat, que siguen on han de ser. Volem el seu record. Volem respecte i reconeixement.

Volem tots els seus noms, que hui hem tornat a escriure en paperets i cridat ben fort. Volem tots els seus noms per sempre.

⁵ *El Fòrum per la Memòria del País Valencià denuncia davant la fiscalia l'Ajuntament de València.*
<http://www.forumperlamemoria.org/?El-Forum-per-la-Memoria-del-PV>

⁶ *Nou atac de l'Ajuntament de València a l'acte de les fosses comunes.*
<http://www.forumperlamemoria.org/?Nou-atac-de-l-Ajuntament-de>